

ประชาสัมพันธ์สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ด้อยโอกาส คนไร้ที่พึ่ง

สิทธิประโยชน์สำหรับคนไร้ที่พึ่ง

คนเร่ร่อน คนไร้ที่พึ่ง คนขอทาน จะได้รับ :

1. อุปการะในสถานสงเคราะห์ 9 แห่ง และสถานแรกรับคนไร้ที่พึ่ง
2. การช่วยเหลือจากหน่วยงานสำรวจและช่วยเหลือคนเร่ร่อน คนขอทาน

สิทธิประโยชน์สำหรับคนไทยตกทุกข์ได้ยากกลับภูมิลำเนา

ผู้ติดเชื้อและผู้ป่วยโรคเอดส์ จะได้รับ :

1. อุปการะในสถานสงเคราะห์เด็กอ่อน 4 แห่ง
2. เบี้ยยังชีพเดือนละ 500 บาท / คน สำหรับผู้ป่วยระยะสุดท้าย
3. การสงเคราะห์ครอบครัว ๆ ละไม่เกิน 2,000 บาท ติดต่อกันไม่เกิน 3 ครั้ง
4. การสงเคราะห์เงินทุนประกอบอาชีพสำหรับผู้ป่วยเอดส์รายละไม่เกิน 5,000 บาท

สิทธิประโยชน์สำหรับครอบครัวผู้มีรายได้น้อย

ครอบครัวผู้มีรายได้น้อย จะได้รับ :

1. การสงเคราะห์ครอบครัวไม่เกิน 3 ครั้ง ๆ ละไม่เกิน 2,000 บาท
2. การช่วยเหลือเป็นเงินทุนประกอบอาชีพกลุ่มย่อยครอบครัวละไม่เกิน 4,000 บาท
3. บริการที่พักชั่วคราว

คนไร้ที่พึ่ง เร่ร่อน ขอทาน

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ได้ให้การอุปการะผู้กระทำผิดตาม พ.ร.บ.ควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 และบุคคลไร้ที่พึ่ง อายุระหว่าง 18 – 60 ปี ที่ประสบปัญหาเดือดร้อน ไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู โดยมีการดำเนินงาน ดังนี้

1. การสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่ง จำนวน 11 แห่ง ทั่วประเทศ โดยรับอุปการะคนไร้ที่พึ่ง 3 ประเภท คือ คนเร่ร่อน ที่ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง คนไร้ที่พึ่ง ที่ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม และคนขอทาน ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจนำส่งเนื่องจากกระทำผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พุทธศักราช 2484 โดยจัดบริการด้านปัจจัย 4 สังคมสงเคราะห์ นันทนาการ กิจกรรมบำบัด การอบรมด้านศีลธรรม ฌาปนกิจสงเคราะห์ และฝึกอาชีพ เป็นต้น สำหรับการฝึกอาชีพในสถานสงเคราะห์ เป็นการฝึกระเบียบวินัยสร้างทักษะการทำงานให้ผู้รับฯ สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ ดังนี้

- การจัดหางานให้ผู้รับการสงเคราะห์ทำภายนอก เพื่อให้ผู้รับการสงเคราะห์ได้เรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ในสังคมภายนอกเหมือนเช่นบุคคลทั่วไป และฝึกทักษะในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง เช่น คัดแยกขยะในสวนประกอบการ , ลูกจ้างขายของ , ขายอาหาร

- การรับงานภายนอกให้ผู้รับการสงเคราะห์ทำภายในสงเคราะห์เป็นการฝึกงานอาชีพบำบัด ช่วยให้ผู้รับการสงเคราะห์ผลิตเพลิน มีเพื่อน ใช้เวลาว่างที่เป็นประโยชน์ และมีรายได้ของตนเอง เช่น แกะไขเสื้อผ้า เป็นต้น

2. การดำเนินการกับคนเร่ร่อน โดยจัดส่งนักสังคมสงเคราะห์ออกเยี่ยมเยียน สอบข้อเท็จจริงบุคคลเร่ร่อนจรจัดตามแหล่งสาธารณะต่าง ๆ เพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือตามความเหมาะสม โดยจัดให้มีบริการ ได้แก่ ให้คำแนะนำปรึกษาแหล่งบริการของรัฐ ช่วยเหลือในรูปเงิน ช่วยเหลือผู้ติดเชื้อ HIV ส่งเสริมการฝึกอาชีพเพื่อให้มีความรู้ ทักษะ สามารถออกมาประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้ และรับเข้าสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่ง กรณีที่คนเร่ร่อนนั้นไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพ นอกจากนี้ยังมีบริการอื่น ๆ ตามความเหมาะสม เช่น ส่งกลับภูมิลำเนา จัดที่พักคนเดินทางในเขตกรุงเทพ ฯ ประสานส่งต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อรับความช่วยเหลือ เช่น โรงพยาบาล จัดหางาน เป็นต้น